

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Zimy ve věci

žalobce: **Ředitelství silnic a dálnic s. p.**, IČO: 659 93 390
sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4 – Nusle
zastoupený JUDr. Jiřím Hartmanem, advokátem,
sídlem Sokolovská 49/5, 186 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů**
sídlem Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7

za účasti: **Pobočný spolek Děti země – Klub za udržitelnou dopravu**
sídlem Cejl 866/50a, Zábřovice, 602 00 Brno
zastoupený JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph. D., advokátkou,
sídlem Štěpánská 640/45, 110 00 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze 16. 8. 2023, č.j. UOOU-01020/23-7,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Ředitelství silnic a dálnic s. p. (dále jen „žalobce“ nebo „povinný subjekt“) se domáhá zrušení v záhlaví specifikovaného rozhodnutí, kterým žalovaný rozhodl o odvolání Pobočného spolku Děti země – Klub za udržitelnou dopravu (dále též „žadatel“ nebo „OZNŘ“) proti rozhodnutí žalobce ze dne 29. 5. 2023, č.j. RSD-1906/2023-9-19420, sp. zn. 5/23, o odmítnutí žadatelovy žádosti o informace tak, že ve výroku I. rozhodnutí žalobce zrušil a řízení zastavil. Ve výroku II. pak přikázal žalobci požadované informace žadateli poskytnout ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí.
2. Žalobce prvostupňovým rozhodnutím odmítl žádost OZNŘ o poskytnutí informací podle informačního zákona, které se týkají umístění, povolení, realizování a kolaudace objektů na dálnici D8-0805 Lovosice – Řehlovice, konkrétně o:
*„1) „doklady, z nichž vyplývá, které stavební objekty ještě nejsou pravomocně umístěné, příp. stačí sdělit jen označení a název objektu;
2) doklady, z nichž vyplývá, které stavební objekty ještě nejsou pravomocně povolené, příp. stačí sdělit jen označení a název objektu;
3) doklady, z nichž vyplývá, které stavební objekty ještě nejsou zcela realizované, příp. stačí sdělit jen označení a název objektu;
4) Doklady, z nichž vyplývá, které stavební objekty ještě nemají kolaudační souhlas, příp. stačí sdělit jen označení a název objektu.“*
(dále jen „žádost“).

Žalobní námitky

3. Žalobce namítá, že požadované informace není povinen poskytnout, neboť jsou informacemi nesporně souvisejícími s probíhajícím soudním řízením, které vede s OZNŘ u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 16 A 38/2022, (dále též „soudní řízení“). Předmětem tohoto soudního řízení je žaloba proti rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj (dále též „MMR“) ze dne 7. 9. 2022, č.j. MMR-49612/2022-83, kterým bylo zamítnuto odvolání OZNŘ proti rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, Odboru územního plánování a stavebního řádu, o zamítnutí žádosti o obnovu řízení pro soubor staveb Dálnice D8, stavba 0805 Lovosice – Řehlovice. Poskytnutím informací by nebyla zachována rovnost zbraní a procesního postavení v soudním řízení, neboť by tak protistrana na základě těchto informací mohla být ve sporu úspěšná.
4. Nesouhlasí s tím, jak žalovaný vyložil a aplikoval ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) zákona č. 106/1999 Sb., zákona o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“), když uvedl, že výluka v něm stanovená je založena na tom, že se musí jednat o informace, které musí být vytvořeny přímo pro účely soudního řízení. Žalobce je přesvědčen, že postačí souvislost se soudním řízením, která je dána, neboť žadatel zjevně zamýšlí využít získané informace jako důkazního prostředku v soudním řízení. To je podle žalobce ostatně patrné i z obsahu žaloby, kterou proti rozhodnutí MMR podala OZNŘ, když je z ní patrné, že se OZNŘ snaží získat důkazní materiál pro to, aby svá tvrzení v soudním řízení u Krajského soudu v Ústí nad Labem prokázal. Závěr žalovaného, že nelze dovodit souvislost se soudním řízením, pak považuje za nepřezkoumatelný.
5. Namítá také, že požadovanými informacemi nedisponuje a musel by je pro žadatele nově vytvořit.
6. Závěrem pak vytýká žalovanému, že si před rozhodnutím o vydání požadovaných informací ve výroku II. neopatrčil stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj, které je v předmětném soudním řízení žalovaným, a jehož práva v soudním řízení by mohla být poskytnutím požadovaných informací rovněž dotčena.

Vyjádření žalovaného správního orgánu

7. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Zdůraznil, že se žalobce ve svém rozhodnutí opomněl vypořádat s první částí první podmínky v ust. § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona, podle které požadované (poskytnuté) informace musí být vytvořeny nebo získány v souvislosti se soudním řízením. Stejně jako v napadeném rozhodnutí odkázal na důvodovou zprávu k citovanému ustanovení a znovu vyjádřil svou pochybnost o potenciálu žádosti naplnit jeho hmotněprávní podmínky.
8. Rozhodnutí o odvolání nepovažuje za nepřezkoumatelné, neboť je řádně odůvodněno, když obsahuje vyličení podstatných skutečností a popis úvah, jakými žalovaný ke svým závěrům dospěl.
9. K žalobcem tvrzené nutnosti předmětné informace vytvořit vyjádřil žalovaný přesvědčení, že informacemi o stavu rozpracovanosti předmětných stavebních objektů na dálnici by měl žalobce disponovat a mít o nich přehled, neboť zajištění jejich výstavby spadá do jeho základní činnosti. Poukázal i na to, že neexistence informace a požadavek na její vytvoření jsou samostatnými důvody pro odmítnutí žádosti upravenými v ustanoveních informačního zákona, přičemž žalobce v odvoláním napadeném rozhodnutí tyto důvody neaplikoval.
10. Závěrem pak vyjádřil přesvědčení, že nebyl povinen opatřit si pro rozhodnutí stanovisko MMR, neboť nebyla-li naplněna první část první podmínky daného ustanovení, nebylo již třeba posuzovat podmínku druhou a rovněž uvážit otázku nezbytnosti omezení informačního práva, v jejichž rámci by mohlo mít vyjádření MMR případný význam.

Vyjádření OZNŘ

11. V souladu s ustanovením § 34 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), soud po podání žaloby vyzval osobu, které přicházela v úvahu jako osoba zúčastněná na řízení, aby ve stanovené lhůtě oznámila, zda bude svá práva OZNŘ v řízení uplatňovat. Svou účast v řízení před městským soudem oznámil Pobočný spolek Děti země – Klub za udržitelnou dopravu, který ve svém vyjádření zdůraznil, že požadované informace nemohou mít žádnou konkrétní souvislost s žádným probíhajícím řízením s účastí Děti Země, v němž by stěžejní otázkou bylo posuzování stavu přípravy a výstavby dálnice D8 na uvedeném úseku, neboť soudy ani správní orgány nezkoumají počty a názvy stavebních objektů, které nejsou pravomocně umístěné a povolené, nejsou zrealizované a nemají kolaudační souhlas. Není patrné, proč by měl mít soud informace o základní činnosti ŘSD ve spise od Děti Země, když by si je v případě potřeby mohl vyžádat od MMR nebo přímo od ŘSD. S odkazem na obsah odvolání ve věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 16 A 38/2022 uvedl, že žalobce by měl informace o stavu přípravy a výstavby dálnic a silnic sám transparentně a průběžně zveřejňovat. Žádané informace nebyly vytvořeny či získány v přímé souvislosti s žádným soudním řízením.

Další vyjádření OZNŘ a žalobce

12. Dne 13. 2. 2024 zaslal soudu OZNŘ omluvu od ústního jednání. Přitom odkázala na další řízení vedená k jejím žádostem s tím, že požadované informace se týkají základní činnosti žalobce – zajištění údržby, rekonstrukce, modernizace a výstavby dálnic a silnic I. třídy za desítek mld korun veřejných prostředků (s rozpočtem kolem 65 mld/rok). K podstatě soudního sporu vedeného u Krajského soudu v Ústí nad Labem pak odkázal na vyjádření MMR ze dne 22. 12. 2022, ze kterého vyplývá, že dokazování, kolik procent staveb bylo či nebylo dostavěno, není dle žalovaného (tedy MMR) předmětem řízení o povolení obnovy řízení. OZNŘ také poukázala na to, že žalobce ani v rozhodnutí, ani v žalobě nedokládá, kdy žádané informace pro toto soudní řízení vytvořil nebo získal.
13. Na vyjádření OZNŘ reagoval žalobce replikou, ve které setrval na své dosavadní argumentaci a zejména zdůraznil, že nemůže být nucen, aby pro argumentaci OZNŘ v soudním řízení vytvářel, vyhledával a poskytoval důkazní prostředky, které budou použity proti žalobci. Vyjádřil se také

k dalším OZNŘ zmiňovaným případům a zdůraznil, že je nutné každý případ posuzovat individuálně.

Jednání soudu

14. U jednání soudu setrvali účastníci na svých dosavadních stanoviscích. Nad rámec své argumentace žalovaný pouze uvedl, že pokud žalobce poukazuje na to, že se jedná o neexistující informace, které by musel opatřit, měl tento důvod uvést v odůvodnění svého rozhodnutí. Navíc mohl využít institutu finanční náhrady za vyhledávací činnost.
15. OZNŘ se z jednání omluvila, soud proto konstatoval její stanovisko uvedené v písemných vyjádřeních.

Obsah správního spisu

16. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem soud zjistil, že Pobočný spolek Děti země – Klub za udržitelnou dopravu požádal dne 4. 1. 2023 žalobce o poskytnutí informací podle informačního zákona, které se týkají umístění, povolení, realizování a kolaudace objektů na dálnici D8-0805 Lovosice – Řehlovice, konkrétně o:

„1) „doklady, z nichž vyplývá, které stavební objekty ještě nejsou pravomocně umístěné, příp. stačí sdělit jen označení a název objektu;

2) doklady, z nichž vyplývá, které stavební objekty ještě nejsou pravomocně povolené, příp. stačí sdělit jen označení a název objektu;

3) doklady, z nichž vyplývá, které stavební objekty ještě nejsou zcela realizované, příp. stačí sdělit jen označení a název objektu;

4) Doklady, z nichž vyplývá, které stavební objekty ještě nemají kolaudační souhlas, příp. stačí sdělit jen označení a název objektu.“

17. Žalobce rozhodnutím ze dne 23. 1. 2023, č.j. RSD-1906/2023-4-19420, žádost odmítl z důvodů ochrany informací o rozhodovací činnosti soudů podle ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona.
18. Žadatel podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, o kterém rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 2. 5. 2023, č.j. UOOU-01020/23-3, kterým rozhodnutí povinného subjektu ze dne 23. 1. 2023 zrušil a věc vrátil povinnému subjektu k novému projednání. Povinnému subjektu zejména vytkl, že nesprávně právně kvalifikoval důvod pro jím shledanou výlukou, když u žádostí podaných po 1. 1. 2023 by k ochraně rovnosti účastníků řízení nemělo být již ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona užíváno, jelikož s účinností od 1. 1. 2023 je v zákoně o svobodném přístupu k informacím nově obsaženo ustanovení § 11 odst. 1 písm. g).
19. Žalobce rozhodnutím ze dne 29. 5. 2023, č.j. RSD-1906/2023-9-19420, sp. zn. 5/23, žádost o poskytnutí informace znovu odmítl, a to z důvodu ochrany rovnosti účastníků soudního řízení dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona, když poukázal na to, že přímým zájmem žadatele v soudním řízení je prokázat, že došlo ke zrealizování stavebních objektů, které jsou součástí stavby dálnice D8-0805 Lovosice – Řehlovice. Žadatelem požadované informace jsou totiž informacemi nesporně významnými pro probíhající soudní řízení, tyto s ním souvisí a mohly by pozici povinného subjektu v tomto řízení ohrozit či snad zhoršit. Tím by nebyla zachována rovnost zbraní, bylo by porušeno jeho právo na spravedlivý proces a povinný subjekt dle informačního zákona by tak byl vždy a priori v jakémkoli řízení znevýhodněn. Vzhledem k tomu, že poskytnutím informací by došlo k popření práva povinného subjektu (též Ministerstva pro místní rozvoj) na rovnost zbraní v soudním řízení a ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona omezení žadatelova informačního práva umožňuje, je naplněno i kritérium proporcionality.

20. I proti tomuto rozhodnutí žalobce podal žadatel odvolání, o kterém rozhodl žalovaný nyní napadeným rozhodnutím, kterým ve výroku I. zrušil prvostupňové odmítavé rozhodnutí žalobce a řízení zastavil. Ve výroku II. pak přikázal žalobci požadované informace žadateli poskytnout ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Žalobci vytkl, že většinu své pozornosti věnoval prokázání významnosti a přímé souvislosti žádaných informací se soudním řízením a jejich dalším možným nakládáním v případě jejich zpřístupnění žadateli. Otázku, zda se skutečně jedná o informace „vytvořené nebo získané“ v souvislosti se soudním řízením, povinný subjekt ale nezodpověděl.

Posouzení věci městským soudem

21. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu dle § 75 odst. 1 s. ř. s.
22. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
23. Soud pro úplnost uvádí, že k žádosti žalobce přiznal usnesením ze dne 4. 10. 2023, č.j. 11 A 109/2023-55, žalobě odkladný účinek. Vzhledem k přiznání odkladného účinku žalobě dospěl k závěru, že je dán důvod pro přednostní projednání věci v souladu s ust. § 56 odst. 1 s. ř. s., a jednání ve věci proto nařídil mimo pořadí toho, jak věci napadají a jsou vyřizovány v souladu s rozvrhem práce zdejšího soudu.
24. Žaloba není důvodná.
25. Mezi účastníky je sporná otázka výkladu ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona, podle kterého *může povinný subjekt omezit poskytnutí informace, pokud byla vytvořena nebo získána v přímé souvislosti se soudním, rozhodčím, správním nebo obdobným řízením, a to i před jeho zahájením, a její poskytnutí může ohrozit rovnost účastníků tohoto řízení.*
26. Žalobce jako povinný subjekt odepřel žádané informace podle citovaného ustanovení s tím, že se jedná o informace přímo související s probíhajícím soudním řízením, když přímý vztah a souvislost dovozuje z obsahu žaloby, kterou podal žadatel v předmětném soudním řízení, a ve které tvrdí, že stavební povolení bylo zcela, resp. z veliké části již vykonáno, a tudíž by obnovou stavebního řízení nevznikla povinnému subjektu ani veřejnému zájmu újma.
27. Žalovaný tuto úvahu žalobce považuje za nedostatečnou a vytýká žalobci, že nezodpověděl otázku, zda se skutečně jedná o informace „vytvořené nebo získané“ v souvislosti se soudním řízením.
28. Z rozhodnutí žalobce soud zjistil, že žalobce uvedl, že „žadatelem požadované informace souvisí s výše specifikovaným Soudním řízením, k této povinný subjekt uvádí, že vzhledem k tomu, že sám Žadatel okolností, kterých se jím požadované informace přímo týkají, uvádí ve své žalobě a ve svých podáních jako stěžejní žalobní námitky, je dle povinného subjektu tato přímá souvislost požadovaných informací se Soudním řízením zjevná.“ V další části rozhodnutí pak znovu zdůraznil, že „žadatelem požadované informace mají přímou souvislost s výše uvedeným Soudním řízením u Krajského soudu v Ústí nad Labem. Důležitost uvedených informací pro dané soudní řízení přitom definuje sám Žadatel, když tvrzeními, která s těmito informacemi souvisí, vymezuje podstatnou část své žalobní argumentace.“
29. Z uvedeného je patrné, že skutečnost, že předmětné informace splňují požadavek pro výluky daný ust. § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona, dovozuje žalobce z toho, že jsou informacemi nesporně významnými pro probíhající soudní řízení, tyto s ním souvisí a mohly by pozici povinného subjektu v tomto řízení o obnově ohrozit či snad zhoršit. S tímto názorem se však ani

soud neztotožňuje, neboť nenaplnuje první zákonem daný požadavek, podle kterého musí být informace vytvořena nebo získána v přímé souvislosti se soudním řízením.

30. Ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) bylo do informačního zákona zařazeno s účinností od 1. 1. 2023. Z důvodové zprávy k novelizačnímu zákonu č. 241/2022 Sb. ohledně ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona vyplývá, že „*tato nově zavedená výluka z informační povinnosti se vztahuje na informace, jejichž poskytnutím by mohlo dojít k obrožení rovného postavení účastníků soudního nebo obdobného řízení, včetně řízení správního. Povinný subjekt přitom může, avšak nutně nemusí, být účastníkem řízení, do jehož postavení by se poskytnutí informace negativně promítlo. Svou povahou se bude jednat o informace, s nimiž se druhý účastník nemůže seznámit v rámci předmětného řízení, resp. v dané fázi řízení. Typicky se tak bude jednat o různé rozborů (např. rozbor věcně příslušné judikatury, analýza možných procesních postupů), jejichž zveřejněním by došlo ke znevýhodnění strany řízení, jež si daný rozbor pořídila. Pokud by informace nebyly v držení povinného subjektu, nýbrž běžné osoby soukromého práva, nebyla by taková osoba povinna je poskytnout*“. K povaze informace chráněné tímto ustanovením důvodová zpráva dále uvádí, že „*vždy se musí jednat o informace, které byly vytvořeny či získány v přímé souvislosti s daným řízením. Nepůjde tedy o veškeré informace, které se řízení jakkoli týkají (např. některé důkazní prostředky, které vznikly bez vazby na soudní řízení, typicky smlouvy, které byly sjednány a o jejich plnění se následně vede soudní spor). Požadavek na „přímou souvislost“ je třeba vnímat nikoli tak, že povinný subjekt si je vědom alespoň potenciální možnosti jakéhokoli řízení, a pro tento případ si příslušnou informaci pořídí. Příkladem může být právní analýza či odborný znalecký posudek určitého problému, který vznikl či by mohl vzniknout mezi povinným subjektem a jeho dodavatelem (může tedy jít i o „preventivní“ analýzu rizik pro případ, že by nastal určitý problém, který by mohl být důvodem soudního sporu, aniž by tento již reálně vznikl). Naopak pod tento důvod nebudou podřaditelné informace, které se řízení ani potenciálně týkat nemohou (např. smlouva, která byla uzavřena mezi povinným subjektem a třetí osobou, při jejímž plnění následně došlo ke sporu, který může vyústit v soudní či rozhodčí řízení apod.)*“.
31. Z důvodové zprávy je patrné, že aby mohl povinný subjekt poskytnutí požadované informace omezit, musí se jednat o informaci vytvořenou v přímé souvislosti s daným řízením, případně v přímé souvislosti s tímto soudním řízením získanou. Žalobce ve svém rozhodnutí i v nyní podané žalobě dovozuje, že žadatelem požadované informace přímo souvisí s řízením vedeným u Krajského soudu v Ústí nad Labem o žalobě proti rozhodnutí ministerstva pro místní rozvoj, kterým zamítlo odvolání žadatele proti rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, Odboru územního plánování a stavebního řádu, o zamítnutí žádosti o obnovu stavebního řízení. Souvislost s tímto řízením z podané žádosti o informace nevyplývá. Pokud žalobce jako povinný subjekt uvedl důvod pro odmítnutí žádosti právě ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona a souvislost s tímto soudním řízením, bylo na něm, aby řádně odůvodnil splnění hned první podmínky, tedy že požadované informace jsou informacemi, které byly vytvořeny nebo byly získány v přímé souvislosti s tímto řízením u Krajského soudu v Ústí nad Labem. Žádné takové úvahy ale rozhodnutí žalobce neobsahuje, když žalobce v rozhodnutí ani netvrdí, že by požadované informace, které se týkají umístění, povolení, realizování a kolaudace objektů na dálnici D8-0805 Lovosice-Rehlovice, byly vytvořeny a získány v souvislosti právě s tímto řízením. Naopak z rozhodnutí žalobce je patrné, že žalobce považuje za zcela dostatečné, že požadované informace se soudním řízením souvisí, neboť mají souvislost s tvrzením žadatele v předmětném soudním řízení u krajského soudu.
32. Soud se ztotožňuje se žalovaným, že tento výklad a argumentace žalobce nedopovídá požadavku, aby informace byly vytvořeny nebo získány povinným subjektem v přímé souvislosti s řízením. Žalovaný také správně poukázal na to, že otázku, zda se skutečně jedná o informace „vytvořené nebo získané“ v souvislosti se soudním řízením, povinný subjekt nezodpověděl.
33. Ani soud totiž nepovažuje informace sestávající z označení a názvu neumístěných, nepovolených, nedokončených a nezkolaudovaných dílčích staveb v rámci stavby dálnice D8-0805 Lovosice –

Řehlovice za informace „vytvořené nebo získané“ v přímé souvislosti s předmětným soudním řízením. Jedná o faktické informace, které nevypovídají o procesní strategii, analýze či rozboru, které by byly spojeny právě s vedením soudního řízení. Aby bylo možné dospět k závěru o splnění zákonem stanovené první podmínky, muselo by probíhat nejprve soudní řízení (příp. existovat možnost jeho reálného zahájení) a muselo by být prokázáno, že žádané informace vznikly až v návaznosti na toto soudní řízení, resp. byly vytvořeny či získány. Tato situace ale v nyní projednávané věci nenastala, což je patrné, jak z napadeného rozhodnutí, tak i ze správního spisu. Podstatné pro posouzení důvodnosti podané žaloby však je, že se žalobce splněním této podmínky, tedy řešením otázky, zda byly požadované informace „vytvořené nebo získané“ v přímé souvislosti s předmětným soudním řízením, vůbec nezabýval, když pouze uvedl, že *„požadované informace jsou zjevně informacemi, které byly vytvořeny nebo získány v přímé souvislosti se soudním, rozhodčím, správním nebo obdobným řízením....“* Žalobce tedy zjevně pouze odcitoval znění zákonného ustanovení a následně uvedl, že *„žadatelem požadované informace jsou totiž informacemi nesporně významnými pro probíhající soudní řízení, tyto s nimi souvisí a mohly by pozici povinného subjektu v tomto řízení ohrozit či snad zhoršit.“* To však za řádné zdůvodnění okolností, za kterých byly požadované informace vytvořeny nebo získány, považovat nelze.

34. Soud k této zásadní otázce zdůrazňuje, že aby povinný subjekt mohl omezit poskytnutí informace dle § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona, musí se nejprve vypořádat s tím, zda je splněna již první zákonná podmínka, tedy, že informace byla vytvořena nebo získána v přímé souvislosti se soudním řízením. Jak soud výše uvedl, tomuto požadavku žalobce ve svém rozhodnutí nedostál. Pro vyluku z poskytnutí informací totiž nestačí jakákoli souvislost požadované informace se soudním řízením, jak mylně uvádí žalobce v rozhodnutí, i v podané žalobě. Vzhledem k tomu, že nebyla splněna již první podmínka, není pro řízení podstatné, zda a v jakém rozsahu hodlá žadatel o informaci získané informace v soudním řízení využít. Tato otázka by se totiž řešila až při posuzování splnění druhé podmínky, tedy zda by poskytnutí informace mohlo ohrozit rovnost účastníků tohoto řízení. Pro posouzení této podmínky však již z důvodu nesplnění podmínky první nebyl důvod.
35. Soud neshledal důvodnou ani námitku žalobce, že požadovanými informacemi nedisponuje a musel by je tedy pro žadatele nově vytvořit. Jedná se totiž o zcela novou argumentaci, kterou žalobce jako důvod pro neposkytnutí informace v jím vydaném rozhodnutí vůbec neuvedl. Nelze proto vytýkat žalovanému, že se při přezkoumávání žalobcova rozhodnutí touto otázkou nezabýval. Pokud ji považuje žalobce za *„zásadní otázku daného případu“*, jak ji označil v podané žalobě, nic mu nebránilo, aby takto argumentoval i v rozhodnutí, kterým žádost o poskytnutí informací odmítl.
36. Žalobce také vytýká žalovanému, že si před rozhodnutím o vydání požadovaných informací ve výroku II. neopátral stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj, které je v předmětném soudním řízení žalovaným, a jehož práva v soudním řízení by mohla být poskytnutím požadovaných informací rovněž dotčena. Soud se s tímto názorem žalobce neztotožňuje. Z hlediska projednávané věci je totiž podstatné, že nebyla splněna již první podmínka pro omezení poskytnutí informace stanovená ust. § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona, a proto se již žalovaný nemusel splněním druhé podmínky, kdy by mohlo mít vyjádření MMR při vážení otázky nezbytnosti omezení informačního práva případný význam, zabývat. Vzhledem k tomu, že žalovaný nevyžádáním stanoviska MMR řízení, které vydání rozhodnutí o odvolání předcházelo, vadou nezatížil, soud dospěl k závěru o nedůvodnosti i této námitky.

Závěr a náklady řízení

37. Soud žalobu neshledal důvodnou, proto ji výrokem I. zamítl postupem dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
38. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný byl ve věci plně úspěšný, avšak nevznikly mu žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti.

39. V daném případě soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve třetím výroku tohoto rozsudku v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. února 2024

Mgr. Marek Bedřich, v. r.
předseda senátu